

РЕШЕНИЕ

№ 5879

гр. София, 27.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7439** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 22.03.2020 г., постановено по н.а.х. дело №9808/2020 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 9-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 17-4332-006671/ 10.05.2017 г., издадено от началника на отдел към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, на Д. Г. Г., с ЕГН [ЕГН] са наложени:1/административно наказание глоба в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП за нарушение на административно- наказателния състав на чл.103 от ЗДвП; 2/ административно наказание глоба в размер на 2000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл.174, ал.3 от ЗДвП за нарушение на административно - наказателният състав на чл.174, ал.3 от ЗДвП; 3/ административно наказание глоба в размер на 200.00 лева на основание чл.177ал.1, т.2, пр.2 от ЗДвП за нарушение на административно - наказателният състав на чл.150а, ал.1 от ЗДвП вр. чл.171, т.1 от ЗДвП.

Наведеното основание за оспорване, предвид изложените в касационната жалба оплаквания е за нарушение на закона- чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН.

В о.с.з. пред Административен съд София-град касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. СРС не е допуснал, съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствените материали. Касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл.14 НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства /напълно пренебрегнал/, формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото категорично не сочат.

В съответствие с приетото за установено от фактическа страна, Д. Г. Г. към 28.04.2017 г. е бил с отнето СУМПС №[ЕИК] категория В и право да управлява МПС, тъй като на основание АУАН № 657194/03.01.2017 г. за нарушения по чл.6, т.1, чл.157, ал.8 и чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП е наложена ПАМ чрез Заповед № 21/17-4332-000012/03.01.2017 г. по чл.171, т.1, пр.1 от ЗДвП, връчена на жалбоподателя на 03.01.2017 г. с отнемане на СУМПС до заплащане на дължими глоби по фиш № 3818221.

На 28.04.2017 г. свидетелят К. М. С. и свидетелят Г. К. М. - служители на 01 РУ СДВР, изпълнявали служебните си задължения като автопатрулирали, разположени в централната градска част на [населено място] на територията на 01 РУ СДВР. На същата дата, Д. Г. Г. и свидетелят Т. В. В., имали лични отношения към 28.04.2017 г., като били на 28.04.2017 г. заедно в столично заведение - дискотека в централната част на [населено място], с наименование "Р."

Жалбоподателят Г. бил собственик на лек автомобил „Мазда 6”, с рег. СВ7748АК, като след посетената от него дискотека "Р.", където употребил алкохол, си тръгнал със свидетеля В.. Качили се в лекия автомобил, като жалбоподателят Г. седнал на

мястото на водача на МПС „Мазда 6” с рег. СВ7748АК и започнал да го управлява на същата дата около и след четири часа сутринта, тъй като свидетелят В. не е имала книжка и е била неспособен водач на МПС. Свидателят В. седнала на първата дясна седалка до жалбоподателя Д..

В същият момент на 28.04.2017 г. около четири часа, свидетелите С. и М. се движели като автопатрул по @@11@ [населено място] и преди кръстовището с @@12@ [населено място], същите забелязали лек автомобил „Мазда 6” с рег. СВ7748АК да прави „странни и резки маневри” на висока скорост чрез „подгръване на гуми наляво и надясно”. Установеното МПС лек автомобил „Мазда 6” с рег. СВ7748АК, след извършените от него маневри по подгръване на гуми преди кръстовището с [улица], продължило в посока [улица]по [улица].

Свидетелите С. и М. като полицейски служители се усъмнили в действията на водача на лек автомобил „Мазда 6” с рег. СВ7748АК, при което с управляваният от тях служебен автомобил продължили след него, за да извършат проверка. Преди кръстовището с [улица]и [улица], свидетелите С. и М. подали звуков и светлинен сигнал на водача на лекия автомобил „Мазда 6” е рег. СВ7748АК да спре, който бил жалбоподателят Д. Г. Г.. Свидетелите С. и М. възприели, че водачът на автомобила е бил именно Д. Г. Г., а не неговият спътник в този момент - свидетеля Т. В. В., седнала на предната дясна седалка до водача.

Жалбоподателят Г. възприел звуковия и светлинен сигнал на свидетелите С. и М. от и чрез служебния им автомобил, при което целенасочено решил да не се подчинява, а след това, Д. Г. Г. с лекия си автомобил „Мазда 6” с рег. СВ7748АК извършил „обратен завой” и на висока скорост започнал да кара по [улица]в посока кум [улица].

Свидетелите С. и М. използвали целия си опит чрез звуков и светлинен сигнал да спрат жалбоподателя Г., управлявайки в непосредствена близост до него своя патрулиращ автомобил, и с оглед това, че е бил създаден изключително висок риск за живота и здравето на самия жалбоподател Г. и на неговия спътник свидетеля Т. В. В., включително и за останалите участници по пътното платно, включително и за самите свидетели М. и С..

Започнало преследване /„гонка”/ на висока скорост между двата автомобила - този на жалбоподателя Г. с лекия му автомобил „Мазда 6” с рег. СВ7748АК и полицейския такъв в продължение на около десетина минути.

По време на преследването, свидетелите С. и М. забелязали, че жалбоподателят Г. с лекия си автомобил завил по [улица], след това навлязъл рязко в насрещното платно на [улица], продължил с висока скорост по [улица]с над 80 км/ч. Жалбоподателят Г. карал своето МПС с тази скорост от над 80 км/ч в насрещното платно на [улица], като с кръстовището с [улица]не е намалил скоростта си, и без да се огледа за други автомобили, продължил да управлява по [улица]в насрещното платно, като след различни маневри на движение по [улица], [улица], [улица], преследването между жалбоподателя Г. и свидетелите С. и М. завършило в крайна точка на [улица].

Именно на [улица] средната ѝ част и с оглед техническите данни на картите на Столична община за този пътен участък, съгласно Писмо с вх. № 1011759/18.02.2019 г., жалбоподателят Г. спрял лекия си автомобил „Мазда 6” с рег. СВ7748АК в лявата част на улицата, където е имало паркирани автомобили на участъци с платен паркинг. Жалбоподателят Г. и свидетелят Т. В. излезли от лекия автомобил „Мазда 6” с рег. СВ7748А, отдалечили се пеша, без да бягат от него в разстояние на около 10-15 метра,

като свидетелят С. забелязал, че жалбоподателят Г. излязъл от лявата врата на своето МПС, където е водаческото място. Свидетелите С. и М. са били на около 10 метра от жалбоподателя Г. и свидетеля В., спрели ги, след което установили самоличността на последните чрез личните им карти. Пред свидетелите С. и М., жалбоподателят Г. заявил, че не знае нищо по въпроса и отричал упорито да е управлявал лекия си автомобил „Мазда б” с рег. СВ7748АК. Свидетелите С. и М. пристъпили към обиск, оформен в писмен протокол, спрямо жалбоподателя Г., последният лъхаш на алкохол и приели, че това обстоятелство е възможна причина за описаните по - горе противоправни действия. Ключовете на лекия автомобил „Мазда б” с рег. СВ7748АК били открити във жалбоподателя Г.. Бил извършен и обиск на лекия автомобил, в който бутилки от алкохол или забранени вещества също не са били намерени в него. По документите на автомобила, открити в него, свидетелят С. установил, че лек автомобил „Мазда б” с рег. СВ7748АК е собственост на жалбоподателя Г.. Пред свидетелите С. и М., свидетелката В. изложила в емоционално състояние на плач, че е молила жалбоподателя Г. да спре, но същият не спирал.

След справка в ОДЧ и чрез своите колеги от СДВР - ОПП, свидетелите С. и М. установили, че жалбоподателят Г. е отнето СУМПС и не е имал право да управлява МПС.

В помощ на свидетелите С. и М. се отзовал свидетелят Я. И. Я. като служител на СДВР - ОПП, който е следвало да извърши действия по тестване на водача Г. за употреба на алкохол чрез техническо средство дрегер 7410+С. На местопроизшествието свидетелят Я. също, доближавайки се до жалбоподателя Г. усетил силна миризма на алкохол от последния. Жалбоподателят Г. отказал да даде проба за изследване за употребен алкохол чрез техническо средство дрегер 7410+С № 0093. На същият бил издаден талон за медицинско изследване № 0340314 за установяване на алкохолна концентрация в кръвта му в МБАЛ „Св.А.”, който отказал да получи и подпише, удостоверен от свидетел на отказа Е. М. В. от СДВР.

След това на жалбоподателя Г. е бил съставен АУАН № Серия Д - 127431 от 28.04.2017 г. от свидетеля Я., съгласно Заповед № 8121 з-748 от 24.06.2015 г. на министъра на МВР, с посочени в акта свидетели очевидци на нарушенията и на съставянето му - С. и М., който му бил прочетен, но той отказал да го подпише и да получи екземпляр от него. Отказите на жалбоподателя Г. по АУАН са оформени отново в присъствието на свидетел на същите - Е. М. В. от СДВР.

Въз основа на АУАН № Серия Д - 127431 от 28.04.2017 г. срещу жалбоподателя Г. е и издадено процесното НП, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, на Д. Г. Г., с ЕГН [ЕГН] са наложени: 1/. административно наказание глоба в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП за нарушение по чл.103 от ЗДвП; 2/. административно наказание глоба в размер на 2000.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал.3 от ЗДвП за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП; 3/. административно наказание глоба в размер на 200.00 лева на основание чл.177 ал.1, т.2, пр.2 от ЗДвП за нарушение по чл.150а, ал.1 от ЗДвП вр. чл.171, т.1 от ЗДвП.

Предложената от СРС изключително подробна аргументация за липса на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на НП и за съответствието му с материалния закон е убедителна и съответна на приложимите процесуални и материалноправни норми, поради което не следва да се преповтаря от касационната инстанция-чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН. Въззивната инстанция е

дала отговор на възраженията и доводите на страните. Този отговор е израз на задължението на въззивната инстанция, която е и контролна такава-да провери изцяло законосъобразността на НП. Резултатът от тази проверка е обективизиран в мотивите на въззивния съдебен акт и е станал достояние на касатора. Следователно той е наясно защо аргументите му за незаконосъобразност на НП са били отхвърлени. Решението на което се позовава касаторът-Решение №7935/20.12.17 г. по кадм.дело №12117/2017 г. на АССГ- е неотнормимо към съставомерността на извършеното и към Заповед № 21/17-4332-000012/03.01.2017 г.

По тези съображения, като е потвърдил НП, СРС е постановил решението си при липса на релевираното касационно основание или друго такова, за което АССГ следи служебно.

Мотивиран така и на основание чл.221, ал.2, предл.1-во АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.03.2020 г., постановено по н.а.х. дело №9808/2020 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.